

Mia i Moozie

Una història de bondat

A càrrec de Shweta Bala

Il·lustració de Sahana Bala

En un poble gran hi vivia una noia que es deia Mia. A la Mia li encantava tocar, ballar i cantar. A tot el barri li agradava la Mia per la seva actitud alegre cap a la gent. La Mia saludava la gent amb alegria i ells la saludaven amb un somriure a la cara.

Un dia, la Mia passejava pel parc amb un got de plàstic amb aigua i una bossa de patates fregides a les mans. Un cop va acabar, les va llençar a terra en comptes d'en una paperera de reciclatge. Una de les amigues de la Mia, l'Emily, va veure les seves accions i es va sorprendre molt de veure la seva camada.

Es va acostar a la Mia i li va preguntar: "Per què vas llençar les escombraries a l'herba?"

La Mia va respondre: "No hi havia una paperera a prop, així que la vaig llençar allà".

—Encara no hauries de fer això, Mia. És dolent per al medi ambient". va dir l'Emily.

"Eren només dues escombraries". va remarcar la Mia.

"Ho faries a casa teva? Deixar dues escombraries?"

Pensa-hi, Mia, sé que aviat prendràs la decisió correcta.

Llavors l'Emily va començar a caminar cap a casa seva i la Mia va començar a pensar què estava fent.

Aquella nit, la Mia va tenir el somni més estrany que havia tingut mai. En el seu somni, la Mia va ser abordada per una vaca anomenada Moozie.

Moozie es va presentar: "Hola Mia! Sóc Moozie. No siguis por! He de parlar amb tu sobre el que va passar al parc".

La Mia va preguntar: "Per què un petit tros d'escombraries és tan preocupant?"

"El que has fet és dolent per al medi ambient. Vine amb mi i nosaltres aniran a diferents llocs i veuran com se senten sobre les escombraries".

La Mia va acceptar i van començar a caminar per un sender.

Quan caminaven pel bosc, la Mia va veure un cigne que parlava trist nedant en un estany.

La Mia li va preguntar: "Què passa, senyora Swan?"

El cigne va respondre: "Hi ha tantes escombraries a l'estany on menjo i nedo. Molts de nosaltres ens quedem amb gana a causa de les escombraries. M'agradaria molt que la gent deixés de llençar escombraries i comencés a ajudar el medi ambient.

Moltes criatures serien vives i feliços en comparació amb les d'ara".

La Mia estava molt trista de veure el pobre cigne i escoltar la seva trista història.

Aviat, Moozie i Mia van passejar pel bosc, on el camí conduïa
ells, i va veure un arbre molt feble amb branques primes que hi penjaven.

La Mia va preguntar a l'arbre: "Per què estàs tan trist, senyor Arbre?"

L'arbre va respondre: "Molts de nosaltres vam deixar de produir fruits a causa de totes les escombraries que ens impedeixen obtenir nutrients. Molts de nosaltres estem emmalaltint i debilitats. Aviat anirem a desaparèixer per sempre si aquest hàbit d'escombraries continua. Fem molt pels humans. Els oferim parcs nacionals on poden veure una natura increïble. Els donem aire per respirar, fusta per a les seves cases i un lloc per als animals i els ocells, i no obstant això, ens continuen fent mal".

La Mia es va trencar el cor en veure el pobre arbre patint tant.

Després de calmar l'arbre el millor que va poder, la Mia i la Moozie van veure un ocell simpàtic, sanglotant a la branca d'un arbre.

La Mia va cridar: "Què passa l'ocell? Per què plores?"

L'ocell va respondre: "Estava caçant per menjar quan vaig veure alguna cosa a terra. Vaig pensar que era un aliment que podria alimentar els meus pollets. Va resultar que era escombraries i ara els meus petits estan malalts. Tot això és a causa dels humans que fan escombraries. Per què els humans hem de llençar les escombraries a terra en lloc de deixar-les a una paperera de reciclatge?"

La Mia estava tan sorprès que va començar a plorar en veure tot el dany del qual formava part. Es va adonar que si ella i els altres continuen amb aquest comportament horrible, el medi ambient es destruirà. Es va adonar que estava fent això sense ni adonar-se'n!

La Mia va exclamar a Moozie: "Ara entenc què vaig fer malament. Hauria de tractar la Terra com a casa meva. Gràcies Moozie per ensenyar-me i fer-me notar.

Moozie va respondre: "M'alegro que entenguis el que estic intentant dir. Recordeu ser sempre amable i preservar el medi ambient!"

Quan va sonar l'alarma, la Mia es va despertar més brillant i feliç perquè sabia com fer de la Terra un lloc millor. La Mia va crear un club de medi ambient i va compartir els seus coneixements sobre la preservació del medi ambient. Quan va mirar cap al cel, la Mia va veure en Moozie somrient-li.

El final

Sobre els creadors de Mia i Moozie:

Shweta Bala tenia 10 anys el 2020 quan va escriure "Mia and Moozie" i una estudiant de 5è d'una escola en línia: Laurel Springs School.

Sahana Bala, la germana de Shweta, va il·lustrar la història quan tenia 15 anys i era una estudiant de 9è grau a Lynbrook High School de San Jose, Califòrnia.

Les seves obres d'amabilitat per a Moozie i Children's Kindness Network són:

Històries:

- Mia i Moozie
- La màgia de la bondat de Moozie
- Paraules positives de Moozie
- Moozie i el circ

Poema:

- Poema Moozie

Trencaclosques:

- Cerca de paraules Moozie
- Desxifrar les paraules

Pòsters (creats a principis de la pandèmia de Covid):

- Moozie diu que porteu una màscara
- Moozie es renta les mans

Moozie i Rainbow a Nevergreen City

de Colin Barca

Tots els drets reservats

Publicat per Children's Kindness Network

www.moozie.org

Moozie i Rainbow a Nevergreen City

A càrrec de Colin Barca

Moozie la vaca és tan amable com pot ser. Cap altra criatura és més amable que ella. Va jugar suaument amb el vedell Rainbow un matí quan va arribar el correu. El granger Ted va anar a comprovar-ho.

"Moozie, hi ha alguna cosa per a tu!" El granger Ted va trucar des de la bústia. Al so del seu nom, Moozie va córrer cap al granger Ted, amb compte de no trepitjar res. El granger Ted li va lliurar un sobre.

El paper de dins deia:

Benvolgut Moozie,

Em dic Talia i necessito la teva ajuda! Si us plau, vine a 154 Attle Road a Nevergreen City.

Sincerament,

Talia

"Hmmm ... Em pregunto què passa, va dir Moozie. "Seria amable ajudar a Talia". I així Moozie, Rainbow i Farmer Ted van anar a Nevergreen City amb el seu camió.

Abans que els tres veiessin la ciutat, en Moozie podia sentir l'horrible pudor de Nevergreen City. Va ser terrible! I encara que la Moozie no ho diria en veu alta, ja veia, eh, olorava per què la Talia va escriure. Aviat, van entrar a la ciutat.

A la ciutat, van trobar Attle Road. El granger Ted va trucar a la porta de la casa 154 i la Talia va obrir la porta. "Gràcies a tots per venir!" Va dir la Talia amb esperança.

"Estem encantats d'ajudar, però què hem de fer?" va preguntar en Rainbow. Tothom pensava.

Aleshores, Moozie va mirar amb curiositat a una paperera. Estava buit excepte un cor de poma.

"AIXÒ ÉS!" Moozie va mugir feliç. [A Colin li agradaria animar aquesta frase en una imatge.]

"Que vols dir?" va preguntar la Talia.

"Podem utilitzar les papereres per recollir les escombraries!" va respondre Moozie.

"Pot ser una mala idea", va dir Rainbow. "No sabem on han estat aquestes coses".

"Hmmm... Ah! Només tinc la cosa al camió!" va dir el granger Ted, agafant guants i agafadors del camió.

Un cop van acabar Attle Road, l'equip es va animar! Després van veure la resta del poble.

"Ara no acabarem mai!" va gemegar la Talia. "De cap manera, no com!!!"

"No ens hem de rendir", va dir Moozie. "Potser hauríem de rebre ajuda de la ciutat".

"Bona idea, Moozie! Però com?" va preguntar la Talia.

"No et preocupis, Talia, tinc un pla", assegura Moozie.

Moozie va caminar i caminar fins a la plaça de la ciutat,

I a poc a poc va començar a omplir-se d'aire,

I una vegada el cos de Moozie va ser una esfera gegant,

Es va deixar escapar un petit so, al principi difícil d'escoltar.

Aleshores el so es va fer cada cop més fort

Fins que va ser molt alt i súper agut

La població va sortir, escoltant el so que era nou

El so que havia fet Moozie, el so conegut com

MOOOOOOO! [Colin vol animar aquesta paraula en una imatge.]

Quan el moo de Moozie es va aturar, tota la gent va caminar cap a ella fent preguntes. Després Talia va sortir i va explicar el problema. La gent del poble es va adonar que la seva ciutat era un desastre i va decidir ajudar.

Finalment, tota la ciutat estava neta i la gent del poble va animar a Moozie.

"Hip, hip Hurra per Moozie!"

I així, Moozie i Talia van compartir el seu adéu.

"Adéu, Moozie", va dir la Talia.

"Adéu, Talia", va dir Moozie. "Si mai necessiteu ajuda, no dubteu a preguntar-nos".

Així, Moozie, Rainbow i Farmer Ted abandonen Nevergreen City. ...

... tot i que Moozie va sentir la necessitat de canviar el nom.

Sobre l'autor:

Colin Barca és un jove de dotze anys amb un cor de bronze, potser de plata. Volia crear un llibre per divertir-se, tot i que no té experiència.

Sobre Farmer Ted:

Sí, el granger Ted és real i va crear la marca Moozie! És molt amable i estava molt content de deixar que Colin fes un llibre de Moozie.

Darrera del llibre:

Quan Moozie, Rainbow i Farmer Ted reben una carta d'una persona anomenada Talia per demanar ajuda, saben que l'han d'ajudar! Moozie i els seus amics poden netejar Nevergreen City? O és massa embolic?

Moozie i el gran insecte lleig

Big Moozie la vaca és amable com pot ser.
Cap altra criatura és més amable que ella.

Ella era a casa al graner un dia plujós, amb tots els
seus companys d'habitació que s'allunyaven.

Els porcs bufaven i feien pastissos de fang.
Els cavalls branyaven i trotaven amb orgull.

Les cabres s'estaven colpejant entre elles per diversió.
La vella mare ànec va fer grallans "Tothom corre!"

"Què passa, maaaaay preguntem?" van dir les cabres al graner.
L'ànec va parlar: "És un error i no vull alarmar-me,

Però aquest error és gran, massa gran per a un berenar".
El cavall va bramar: "L'aixafaré, així que mantén-te enrere".

Els porcs van dir: "Oh, puja, això és un gran insecte lleig
amb dues banyes, palpadors peluts en una tassa d'escarabat negre!"

El cavall va aixecar la cama musculosa i magra, la vaca va
criar: "Moozie! vine ràpid a l'escena!"

Moozie va cridar: "Para!" mentre la peülla del cavall va caure a terra.
Tots els animals van aguantar la respiració, reunits al voltant.

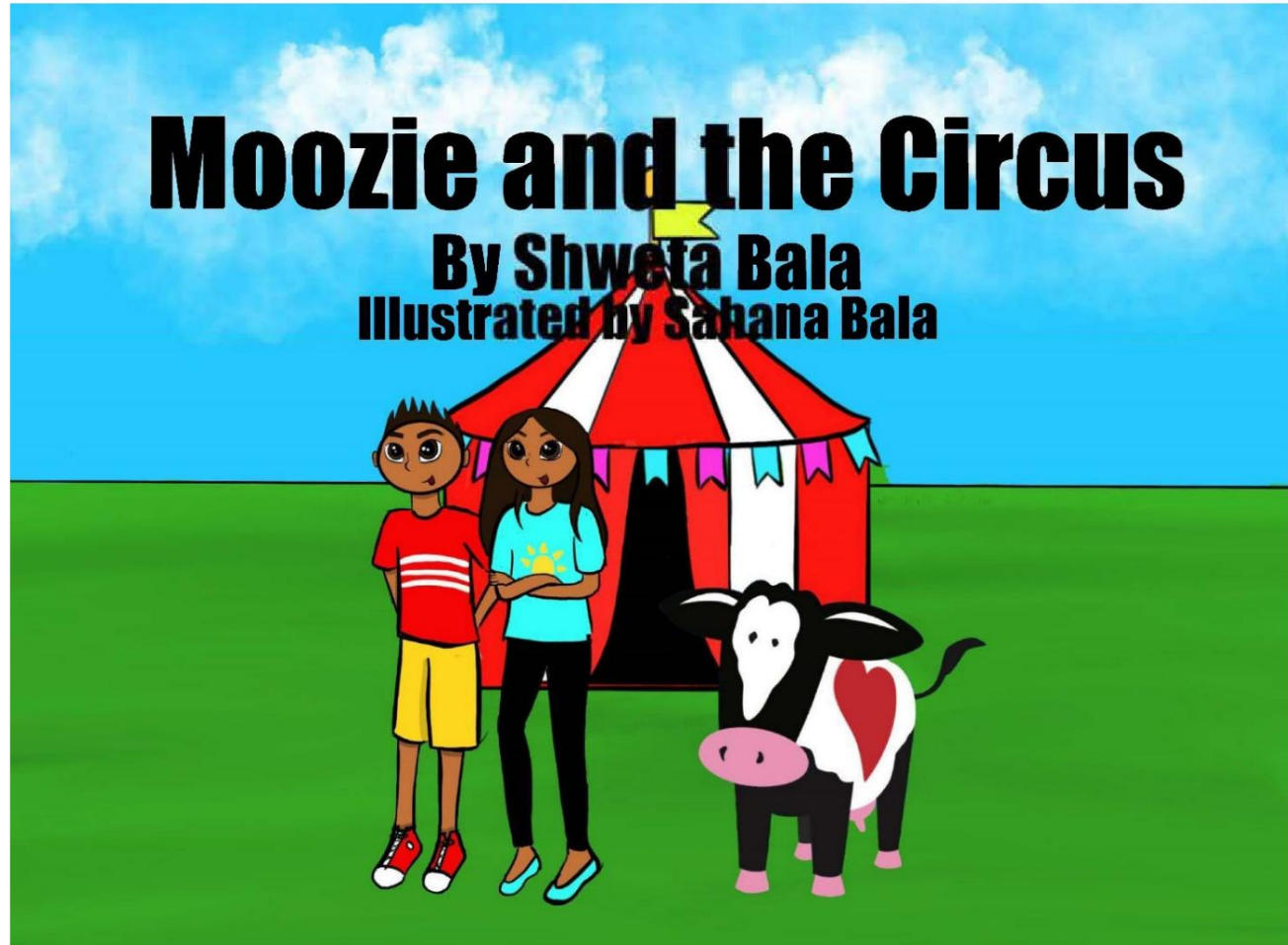
Moozie va donar un cop de mà a la brutícia i un gran insecte va sortir arrossegat.
Tots els animals van quedar bocabadats i van fer un crit!

"Oh, Déu meu!, ho sentim... Moozie ens va dir que parem, però els
grans insectes són peculiars i espantosos, oi?"

Moozie va començar amb el seu to amable i
amable: "Els insectes, com els llibres, no es poden jutjar només per les aparences.

Hem de mirar més a fons i veure que fins i tot els errors poden ser bons.
Buscar el bé és tot com sempre hem de fer.

Els errors poden ser útils per a tothom, mira,
tenen el seu lloc a la Terra igual que tu, com jo".

Moozie i el circ

A càrrec de Shweta Bala

Il·lustració de Sahana Bala

"Per fi és aquí! Desperta Azaan!" va cridar l'Ayana mentre llençava les cobertes a terra.

Era un matí càlid d'estiu i l'Ayana estava emocionada perquè avui era un dia molt especial. Ayana i Azaan eren bessons. Ayana sempre va seguir els seus instints, mentre que Azaan era més un pensador lògic. Els encantava fer-ho tot junts... tot menys despertar-se al matí.

Azaan es va treure lentament les mantes i es va estirar. "Què hi ha aquí? Puc tornar al llit?"

"Estàs de broma!" va cridar l'Ayana emocionada. "Avui és el nostre aniversari!"

Azaan de sobte va començar a somriure molt àmpliament.

"Oh! Feia tant de temps que esperava aquest dia! Baixem i dinem esmorzar i després divertir-se molt!" va exclamar Azaan.

L'Ayana i l'Azaan van començar a caminar junts, pensant en tota la diversió que anaven a passar.

Cada any, el dia del seu aniversari, els pares els portaven a veure el seu circ preferit: El Circ de la diversió.

"Aquest espectacle d'aniversari serà el millor encara!" Va exclamar l'Ayana mentre engoleva els seus pancakes. "Vaig sentir que estaven fent un espectacle especial amb elefants!"

El seu pare va respondre, somrient: "També hi ha una cosa més que serà fes d'aquest viatge el millor per a tots dos. Ens permet anar entre bastidors i conèixer els entrenadors de circ!"

L'Ayana gairebé va tirar el plat de la taula en sentir això. Ells tots dos tenien moltes ganes d'anar. El duet es va esmorzar ràpidament i es va dirigir cap al cotxe.

Quan hi van arribar, tenien una hora abans de començar l'espectacle, així que van decidir fer una gira pel lloc. Mentre caminaven, Azaan va veure a terra un esquirol cansat que no es podia moure. L'Ayana i l'Azaan van córrer immediatament a ajudar el pobre animal. Van agafar suaument l'esquirol i el van col·locar sobre un llit d'herba suau a l'ombra. L'Ayana va agafar una ampolla d'aigua i unes glans a terra i les va posar davant de l'esquirol. L'esquirol aviat va començar a estirar-se i a beure aigua. Llavors va agafar una mica d'energia i va començar a moure's. Una vaca afectuosa anomenada Moozie va veure aquestes accions des del matoll on s'amagava a prop i sabia que Ayana i Azaan eren les persones que anaven a salvar els animals maltractats al circ. Moozie va decidir esperar que acabés l'espectacle i després parlar amb ells.

Quan es van obrir les cortines, l'Ayana i l'Azaan es van quedar meravellats de veure els elefants roden sobre les boles, els animals salten als cèrcols i els acròbates fan moltes parades de mans. Després d'una actuació espectacular, l'Ayana i l'Azaan van dir als seus pares que tornaran d'aquí a uns minuts i van anar entre bastidors, on van veure a Moozie. L'Azaan estava a punt de cridar, però la Moozie el va aturar i es va presentar.

Moozie va dir amb calma: "Hola Ayana i Azaan. Si us plau, no tinguis por. Sóc Moozie. Tot i que el circ és divertit de veure, no és divertit per als animals que ho fan. Tots dos semblen ser uns nens molt amables i intel·ligents. Vine amb mi i t'ho explicaré."

Azaan estava confós per què el circ feia mal als animals i per què hauria d'anar amb Moozie, però després que Ayana el va persuadir, finalment va acceptar anar-hi.

Mentre avançaven entre bastidors, es van amagar darrere d'una cortina i va veure els animals assotats i ferits per fer els trucs. Els elefants gemegaven i els micos cridaven.

Ayana, Azaan i Moozie es van quedar més temps i van veure que els animals no s'alimentaven fins que van fer els seus actes. Van notar que els animals tampoc estaven contents fent els trucs. Va ser molt difícil veure com els elefants eren colpejats per no fer equilibri sobre les boles rellescoses i els micos no saltar pels petits cercols.

L'Ayana estava a punt d'esclatar a plorar, però llavors Moozie va comentar: "Aquests animals estan sent tractats com si no fossin un ésser viu. Tots dos podeu ajudar. Aquests animals passen per moltes coses per entretenir els humans que vénen a divertir-se".

Ayana i Azaan van decidir prendre el control.

L'Ayana va cridar: "Espera! No facis mal als animals!"

L'entrenador va dir, perplex: "Què fas aquí? No ho ets suposadament ha d'estar aquí. Hauríeu d'estar a la zona de darrere de l'escenari de l'actor!"
Azaan va exclamar: "Només escolteu-nos! No hauríeu de fer mal als animals".

L'entrenador va respondre: "Aquests animals no escoltaran gens!" Azaan va respondre: "Això és perquè no els estàs tractant com a animals. Els estàs fent mal i ni tan sols els premies pels seus esforços.

Els animals tenen emocions com nosaltres. Pots treballar sense menjar ni descansar en un lloc que no és el teu hàbitat natural? I, a més, feu alguna cosa que no us agrada realment?"

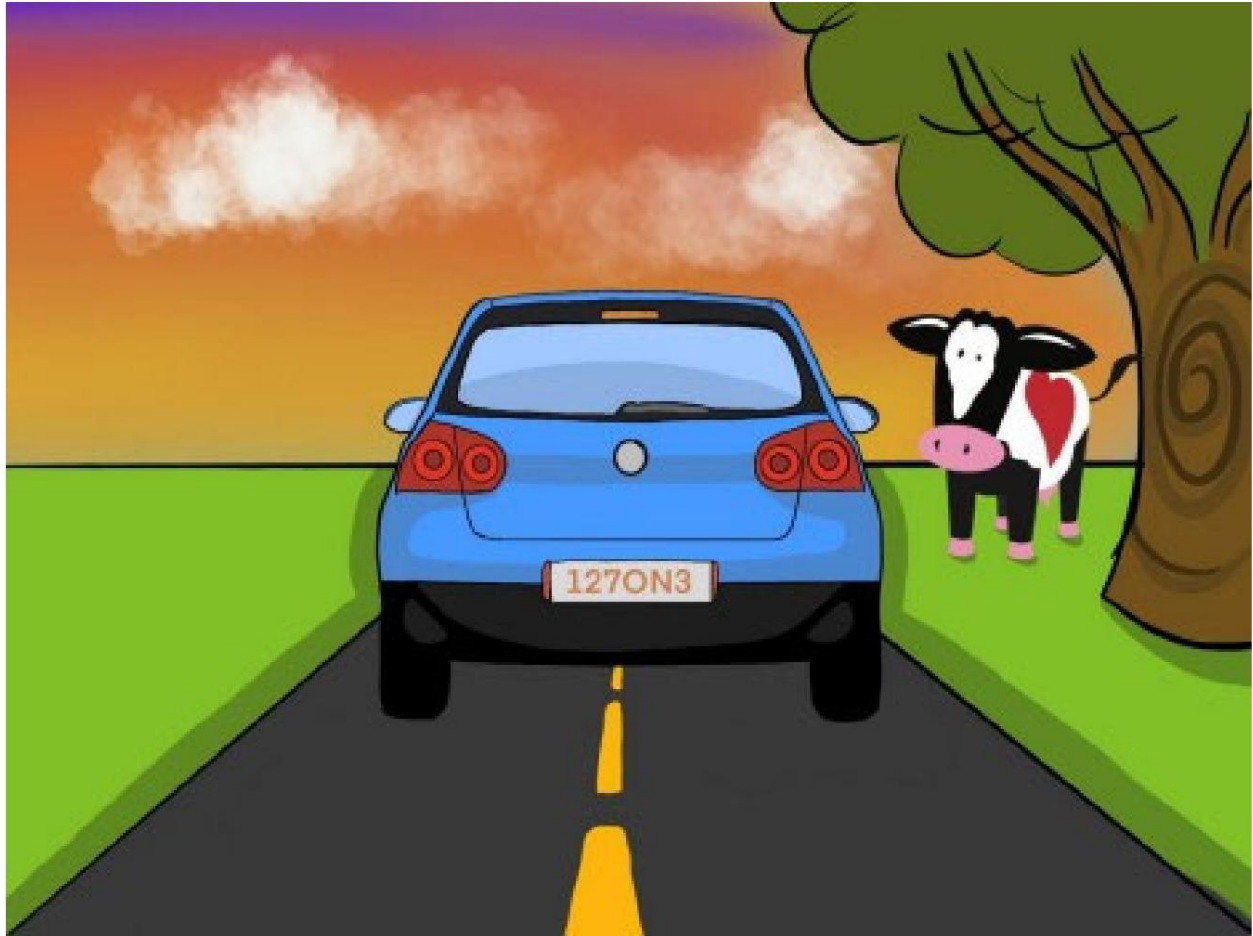

L'entrenador va sospirar i ho va pensar. Al final va decidir que tenien raó.

L'Ayana i l'Azaan van dir junts: "Recordeu ser amables amb els animals!"

L'entrenador va somriure i va dir: "Gràcies per recordar-m'ho. Abans era tan amable amb els animals i ara mira'm! Els estic assotant i colpejant. Segur que els tractaré millor. Com que vosaltres, nens, m'heu recordat com hauria de ser un entrenador d'animals real, us agradaria acariciar els animals?"

L'Ayana i l'Azaan van acceptar ràpidament i van poder acariciar tots els animals un per un. Estaven molt contents de veure que els animals ja no rebrien mal tracte.

A la tornada en cotxe, van explicar als seus pares tot el que va passar.

Ayana va afegir: "La propera vegada, què tal si anem a un safari on els animals es deixen lliures al seu hàbitat?"

La seva mare els va somriure orgullós. Ella va respondre: "Segur. penso és una opció meravellosa. Per cert, què et va fer triar el safari en lloc del circ?"

"Oh, només va ser de la nostra experiència entre bastidors". Azaan va respondre, pensant en Moozie.

Sobre els creadors de Moozie and the Circus:

Shweta Bala tenia 10 anys el 2020 quan va escriure "Moozie and the Circus" i una estudiant de 5è d'una escola en línia - Laurel Springs School.

Sahana Bala, la germana de Shweta, va il·lustrar la història quan tenia 15 anys i era una estudiant de 9è grau a Lynbrook High School de San Jose, Califòrnia.

Les seves obres d'amabilitat per a Moozie i Children's Kindness Network són:

Històries:

- Mia i Moozie
- La màgia de la bondat de Moozie
- Paraules positives de Moozie
- Moozie i el circ

Poema:

- Poema Moozie

Trencaclosques:

- Cerca de paraules Moozie
- Desxifrar les paraules

Pòsters (creats a principis de la pandèmia de Covid):

- Moozie diu que porteu una màscara
- Moozie es renta les mans

Moozie cerca actes amables

Hi havia una vaca que es deia Moozie,
Qui era amable i dolç;
Ella buscava un acte de bondat
Fins i tot per un carrer concorregut!

Un dia, mentre estava a la
carretera, va trobar una
mascota ferida; Però també va
veure un nen petit, que demanava un veterinari.
Moozie va veure aquesta bona
acció, i va pensar que aquest acte
era amable, va mirar el nen petit i
es va recordar d'ell en la seva ment.

Moozie va continuar el seu viatge, A
través de les abelles urticants;
Fins que va trobar un acte d'amabilitat, On
una noia cuidava els arbres, Moozie es va
adonar d'aquest acte, I va
quedar satisfeta i satisfeta, Va
observar la noia i va seguir endavant,
Amb la ment tranquil·la.

Moozie es va empènyer a través de l'herba
nuada, desitjant ser aixecada amb una
politja, però aviat va trobar un
poble, on un nen protegia un amic d'un maton.
Moozie va veure
aquest acte, i també estava
molt encantada, va prendre
nota del nen i es va traslladar a un lloc nou.

Moozie va buscar i buscar, i aviat
va trobar un acte, on
una noia es deia coses bones, que va tenir un
impacte positiu.

Moozie estava molt emocionat amb la
vista, i també estava
encantat, va fer nota de la
noia, i es va traslladar d'on havia recitat la noia.

Moozie estava molt feliç,
i va continuar buscant un acte que fos nou, encara
està buscant fins avui, pot trobar un
acte de tu?

Sobre els creadors de diverses obres per a Children's Kindness Network:

Shweta Bala tenia 10 anys el 2020 quan va escriure aquestes obres i una estudiant de 5è d'una escola en línia: Laurel Springs School.

Sahana Bala, la germana de Shweta, va il·lustrar les històries i els pòsters quan tenia 15 anys i era alumna de 9è grau a Lynbrook High School de San Jose, Califòrnia.

Les seves obres d'amabilitat per a Moozie i Children's Kindness Network són:

Històries:

- Mia i Moozie
- La màgia de la bondat de Moozie
- Paraules positives de Moozie
- Moozie i el circ

Poema:

- Moozie cerca actes amables

Trencaclosques:

- Cerca de paraules Moozie
- Desxifrar les paraules

Pòsters (creats a principis de la pandèmia de Covid):

- Moozie diu que porteu una màscara
- Moozie es renta les mans

L'amable aventura de Moozie

Per Jane Morton

Assistència del granger Ted & Moozie

Il·lustració de Jane Royse

[pàgina 2]

La vaca Big Moozie és tan amable com pot ser.
Cap altra criatura és més amable que ella.

[pàgina 3]

Es queda dempeus suaument movent les mosques amb
la cua, mentre observa tres aneguets jugar a prop del camí.

[pàgina 4]

Sent que ve alguna cosa i aixeca les orelles.

[pàgina 5]

Ara què és aquest so de tambor que sent?

[pàgina 6]

Els batecs de peülles del bestiar. El ramat està en marxa.

[pàgina 7]

Es dirigeix cap a la vall de sota.

[pàgina 8]

El bestiar fa olor a l'aigua i agafa velocitat.

[pàgina 9]

Un trot ràpid es converteix aviat en una estampida.

[pàgina 10]

Si el Moozie no pot donar la volta a tot el ramat, trepitjaran els
aneguets a terra.

[pàgina 12]

Intenta fer fora del camí els aneguets, però encara continuen
jugant i jugant.

[pàgina 13]

Intenta apropar-se per protegir els tres.
No estaran protegits. Prefereixen córrer lliures.

[pàgina 14]

"No hi ha ningú més, així que tot depèn de mi.
He de girar el ramat. Ho faré", diu ella.
El ramat que s'acosta està fent pols.
"Puc girar el ramat. Sí, ho faré. Ho he de fer."

[pàgina 16]

Pren una mica d'aire i encara més aire i aviat
gran Moozie s'infla com un globus aerostàtic.

[pàgina 18]

I just quan sembla que Moozie podria esclatar, se li escapa
un petit so i uuummmm sona al principi.

Ella dibuixa l'aire que té emmagatzemat al fons, per enviar a
buscar un Mooooo que arribarà a la divisió.

El seu Mooooooooo agafa força mentre surt del turó.

Brama tan fort que el ramat s'atura i s'atura. Mmmmmmmoooooooo

[pàgina 20]

Ecos forts com el tron omplen el bestiar de por.

El ramat gira, cada vaquilla i cada boví.

[pàgina 22]

Es desvien cap a l'aigua per un nou camí, mentre tres
aneguets es banyen.

[pàgina 24]

L'ànec mare parla: "Gràcies per salvar la meva tripulació.

Cap altra criatura és més amable que tu.

"Només sóc una vaca. Tot depenia de mi.

Vaig donar la volta al ramat, i de benvinguda", diu ella.

La màgia de Moozie

Un llibre per pintar amb un missatge d'amabilitat

A càrrec de Sara Beck

Il·lustració de Katie Olsen

[Pàgina 2]

Hi havia una vegada
en una casa com la teva hi vivia
una nena valenta d'ulls
marrons i rínxols.

[Pàgina 3]

No sempre va ser valenta...
només una cara entre la
multitud amb un amic
màgic anomenat Moozie la vaca.

[Pàgina 4]

Ara Moozie era de peluix,
només una vaca de peluix
amb un foc en forma de cor
de pèl al seu front.

[Pàgina 5]

Però sempre que la noia
no estava segura o tenia por
li va xiuxiuejar a Moozie a la nit
mentre s'estava estirada.

[Pàgina 6]

Ara una nit la noia tenia
moltes coses al cap
que no podia deixar de parlar tant
com ho intentava.

[Pàgina 7]

I la Moozie només va escoltar
al principi mentre plorava
que els nens de la seva escola
eren cruels i desagradables.

[Pàgina 8]

"Són dolents", va dir,
"I sé que està malament, però
mai prenc partit...
Jo només seguim."

"Hi ha un nen", va dir la noia,

"i es diu Finn.
Ell és una mica diferent...
ell no encaixa".

[Pàgina 9]

"Crec que sembla simpàtic
i m'agradaria ser amics,
però què passa si els altres
nens em burlen com ell?"

[Pàgina 10]

"Oh Moozie", va dir ella,
"Si només sabés
quant desitjo
Sabia què fer."

[Pàgina 11]

Aleshores, de sobte, en
un obrir i tancar d'ulls,
Moozie va començar a
brillar com una llum.

[Pàgina 12]

Amb un boom delicat i un
parpelleig de llum,
Moozie estava allà mateix
a la vista!

Tan alt com el tocador,
tan ample com el llit
amb un floc en forma de cor
de cabells al cap.

[Pàgina 13]

"El meu amic", va dir Moozie.
"M'has demanat ajuda
per aprendre a ser amable
a Finn i a tu mateix.

[Pàgina 14]

"I he après alguns trucs
en la meua vida de vaca,
però et diré la veritat...
ja saps com."

[Pàgina 15]

"Quan el món és desagradable

i no saps què fer,
pensa com vols
tot el món per tractar-te".

[Pàgina 16]

"És una regla senzilla
que és fàcil de provar.
Només escolta el teu cor -
trobaràs que ho sap millor."

Les llàgrimes de la petita
s'havien assecat a la barbeta
mentre mirava a Moozie i deia
amb un somriure:

[Pàgina 17]

"És realment tan senzill
com això al final?
Segur que estaria bé
tenir un nou amic".

[Pàgina 18]

"Ja saps, he estat pensant
Li podria preguntar a Finn
si li agradaria seure amb mi
a dinar de tant en tant.

[Pàgina 19]

I la Moozie va fer moo i els
seus ulls brillaven
Mentre ella va riure i va dir
"Ja saps, crec que podria!"

[Pàgina 20]

La noia va posar els seus
braços al voltant del coll suau
de Moozie i va xiuxiuejar:
"gràcies per ser la meva amiga".

[Pàgina 21]

"Oh nen", va dir Moozie,
"Aquesta és la meva feina, després de tot...
per estar aquí quan em necessitis,
per venir quan truquis".

[Pàgina 22]

"Només deixa que canti el teu cor

i jo seré aquí,
adéu per ara..."
I Moozie va desaparèixer!

[Pàgina 23]

La noia es va quedar amb
una vaca gastada
amb un mech de pèl en forma de
cor al front.

[Pàgina 24]

I ella va somriure mentre es va permetre
anar a la deriva al llit,
somiant amb màgia
i fent nous amics.

La màgia de la bondat de Moozie

Sigues amable

A càrrec de Shweta Bala

Il·lustració de Sahana Bala

"Etiqueta, ho ets!" va cridar en Max mentre corria pel camp de l'escola durant el recreu. Va ser un dia agradable i assolellat, amb tantes coses per jugar en una tarda.

En Max corria jugant a l'etiqueta quan, de sobte, va veure un la nena petita ensopega i cau a terra. Tots els llibres que tenia escampats per terra. Els llibres es van empapar per la rosada del matí a terra. En comptes d'ajudar-la a aixecar-se com una persona amable, en Max va començar a riure's d'ella i a burlar-se d'ella sobre el maldestre que era. La noia es va posar a plorar i va marxar. Al cap d'una hora, Max va ser trucat a l'oficina del director.

Quan Max va arribar, el director Huggins li va fer explicar la situació. Quan va acabar, ella li va preguntar: "Per què et vas riure d'ella en lloc d'ajudar-la?"

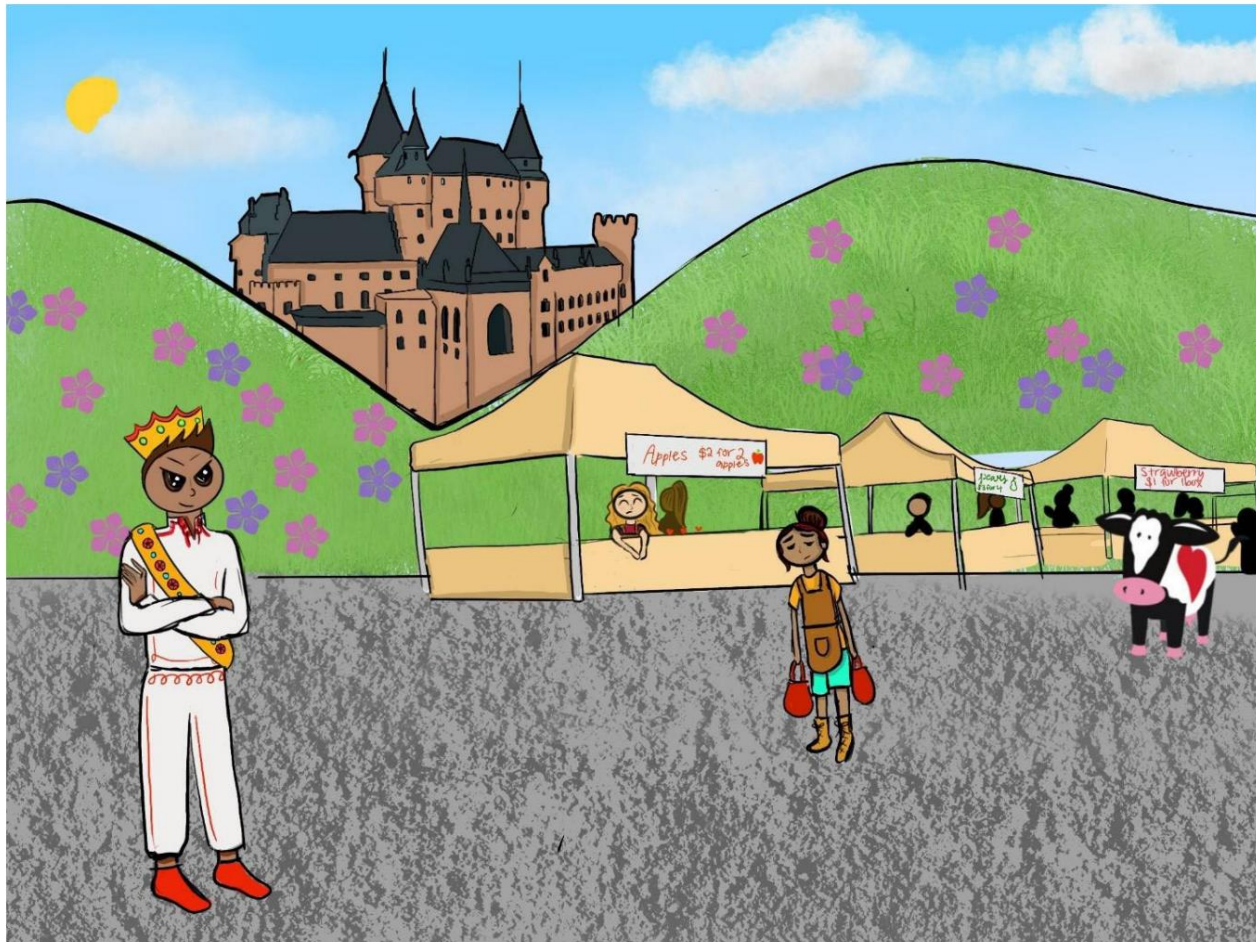
Max va respondre: "Era molt divertida quan va ensopegar amb les roques".

"No hauries de fer això Max. Si estiguessis en el seu estat, també t'hauries sentit molt ferit. Hauries de mostrar amabilitat amb els altres. Abans de marxar, aquí teniu un llibre que us proposo llegir. Pots anar-hi ara."

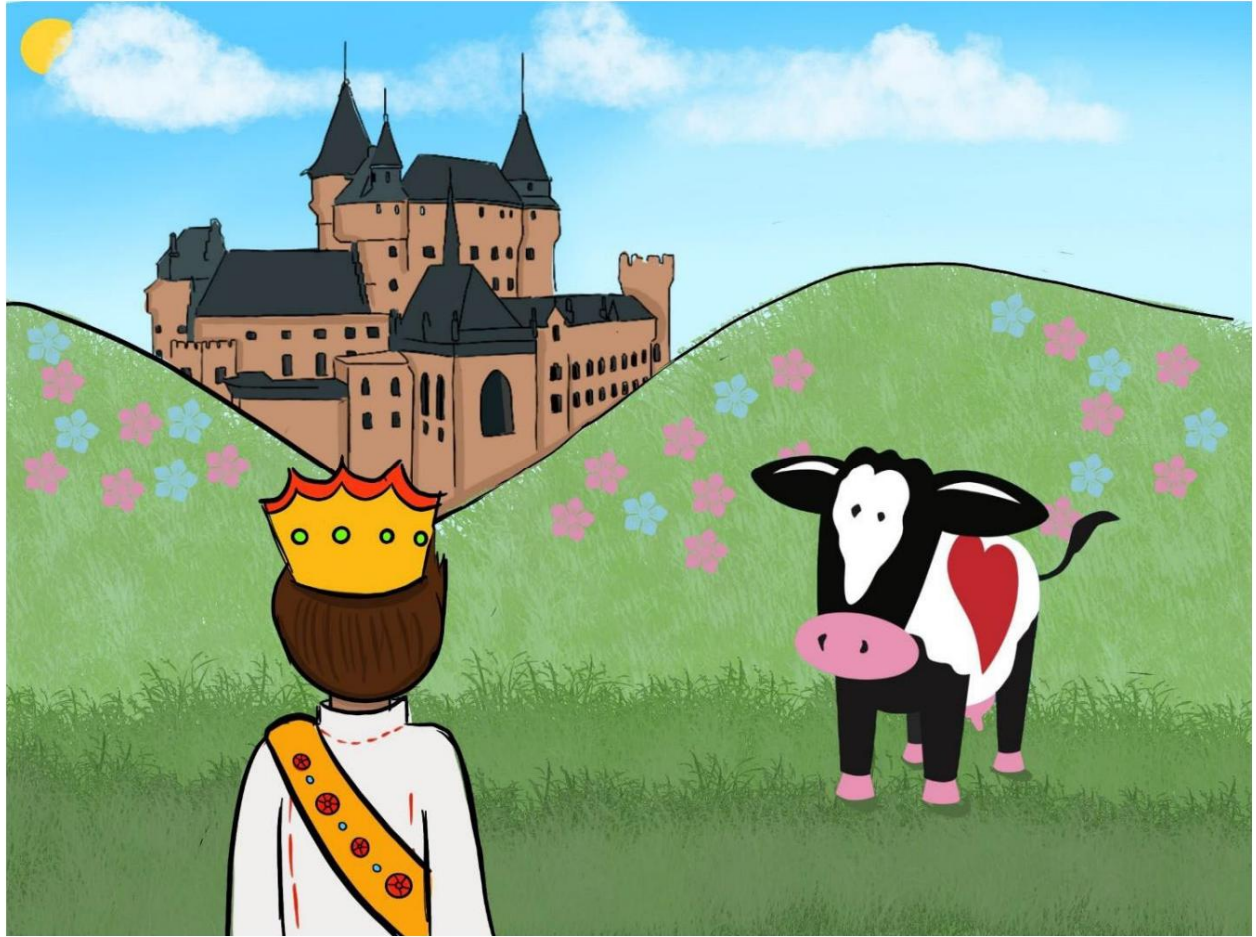
En Max, molest, va sortir de l'oficina i va tornar a classe.

Més tard aquella nit, quan en Max va acabar la feina de l'escola, va estar lluitant per decidir si llegiria el llibre que el director va donar. *Suposo que llegiré el llibre, ja que no tinc res més per acabar.* va pensar en Max. Va obrir el llibre i va començar a llegir. La història va començar així:

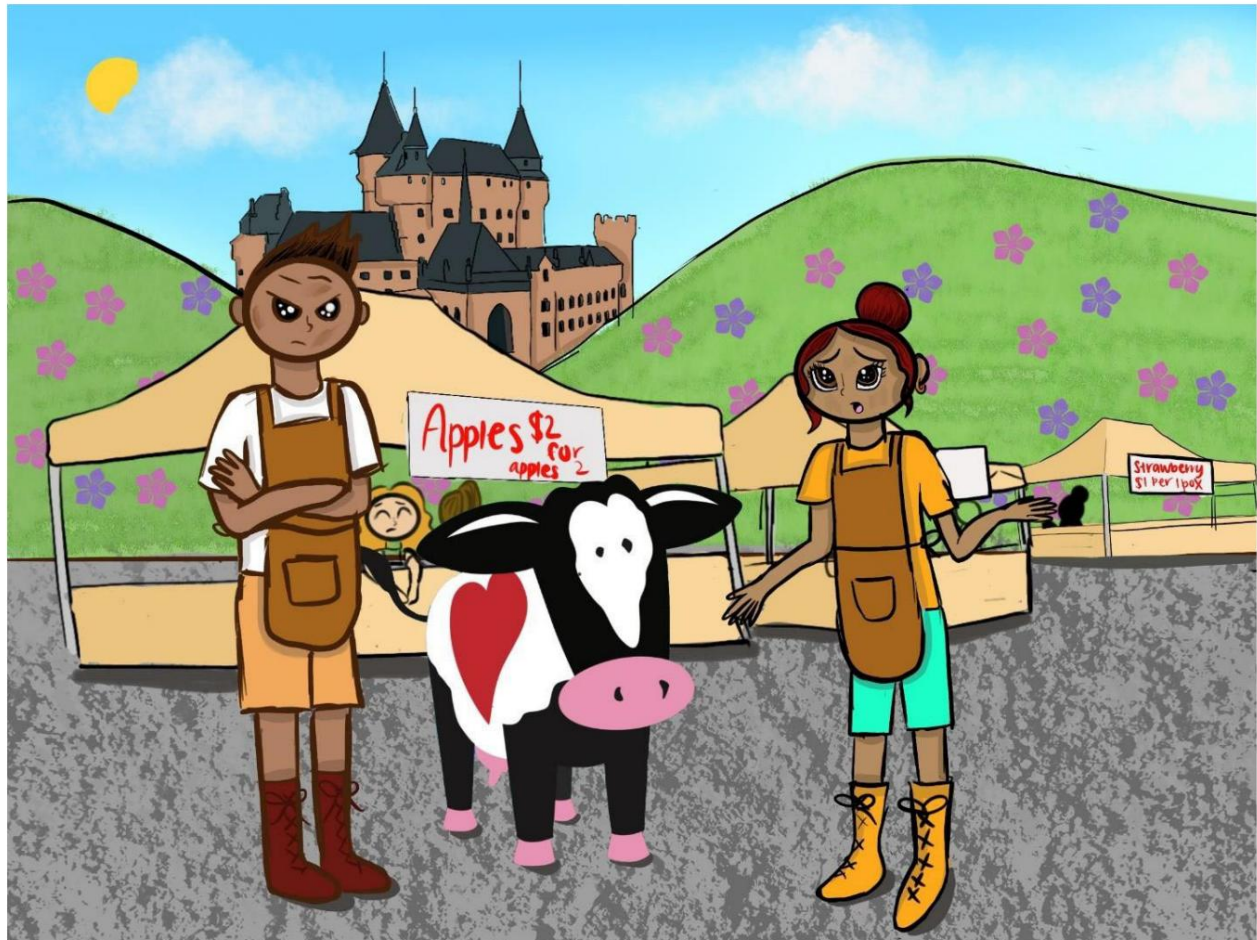

Hi havia una vegada, al Regne de la Bondat, un príncep, de nom Príncep Liam, que es pensava que era millor que tots els altres. Abans era molt poc amable i criticava els vilatans. Cada dia, es vanagloria del palau i de com tenia tants luxes. Aleshores, començava a burlar la gent sobre el brut que estava el mercat. A molta gent no li agradava aquest comportament.

En saber sobre el comportament del príncep, va anomenar una vaca amable Moozie va decidir ajudar-lo.

Quan Moozie hi va arribar, va dir: "Hola Príncep del Regne de la Bondat! Els teus vilatans estan ofès per les teves paraules. Fem una passejada pel poble com a vilatans". Després de convèncer-se, el príncep va acceptar i van començar el seu passeig pel poble disfressats de viatgers. La primera vilatana que van conèixer va ser Isabella.

Moozie va iniciar una conversa: "Quin dia més bonic al regne. No estàs d'acord? Com és aquest regne? Estem pensant a viure aquí".

Isabella va respondre: "M'encanta caminar pels carrers en un dia assolellat al Regne de la Bondat. Aquest regne és un lloc meravellós. L'única persona que no m'agrada aquí és el príncep. Fa poc el vaig conèixer i el vaig saludar amb ganes. Em va dir que la meva roba és bruta i bruta. Això vol dir que el comentari em va fer molt mal. És trist que no pugui mirar més enllà de la meva roba i de la meva aparença. Com a príncep pensava que en sabia més".

Després de reconèixer-la, van caminar fins a un altre vilatan, James, i va iniciar una conversa casual sobre la vida al regne.

James va respondre a Moozie: "M'encanta el poble menys el príncep. Em vaig sentir ferit amb el que em va dir. La setmana passada, quan em vaig trencar la cama, em va dir un conill que salta. Em fa pena veure que el nostre príncep diu que la gent és mala. És trist que no pugui empatitzar amb el dolor dels altres. Com a príncep pensava que ho sabia millor. Ara, si em disculpeu, m'he d'anar".

Així doncs, el príncep i Moozie van continuar la seva caminada i es van trobar amb Abigail.

L'Abigail va comentar: "Tothom és agradable excepte el príncep. Ell és realment significatiu per als altres i mai amable. Quan li vaig dir que treballava per a ell a la cuina del palau i que el serveixo cada dia, em va dir que mai s'havia adonat que jo treballava al palau i em va dir que havia de ser criat. És trist que menysprei la gent en funció de la feina que fan i no pugui apreciar el treball dur".

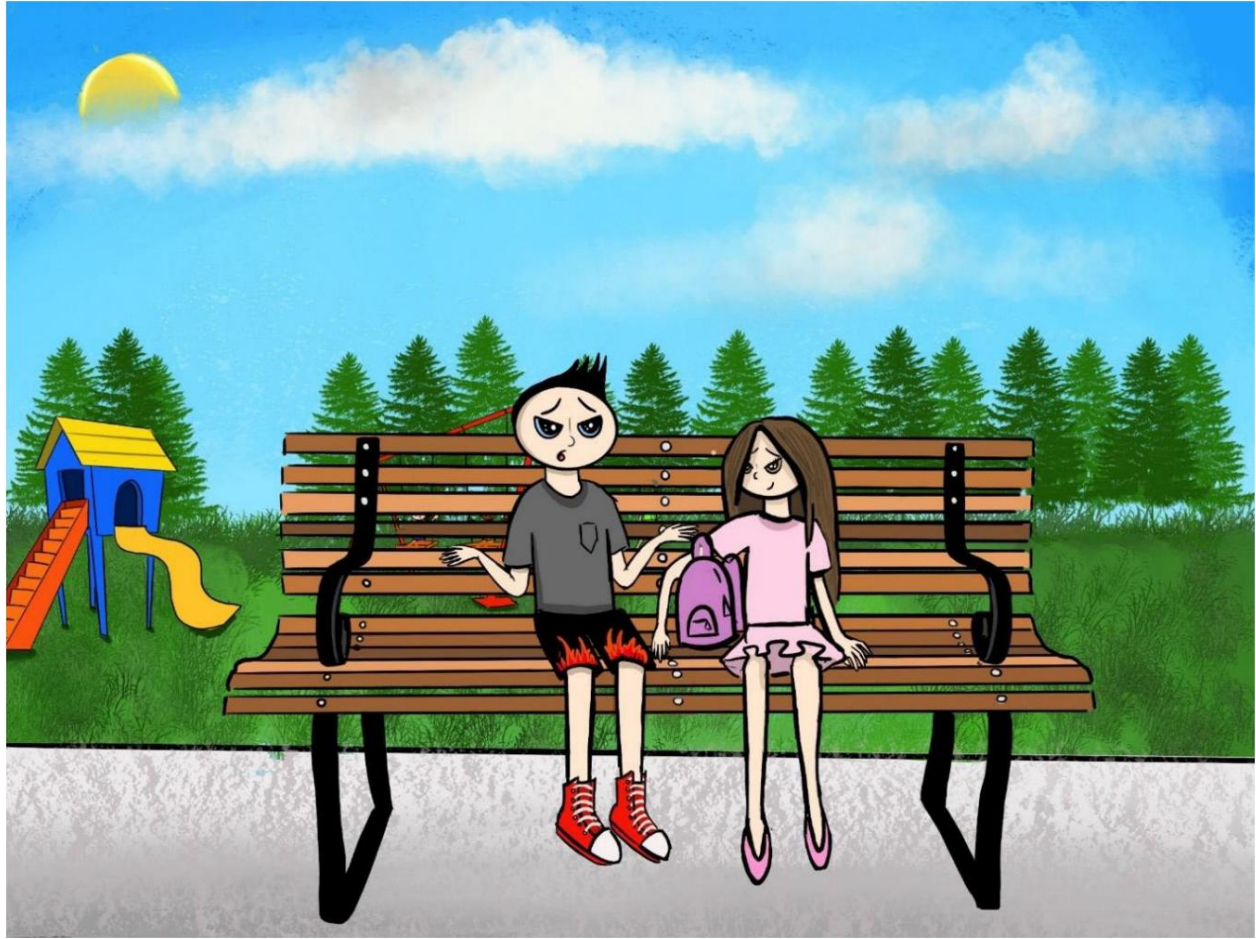
A hores d'ara, el príncep ja n'havia sentit prou i havia demanat tornar al palau. En tornar, el príncep va dir: "Ho sento, Moozie. No hauria d'haver estat tan dolent amb tots els vilatans. Si hagués estat a la seva posició, també m'hauria sentit molt molest. No és correcte dir que les persones són coses dolentes. Això no és respectuós. Pots oblidar-me?"

Moozie el va perdonar i li va ensenyar a ser sempre amable amb els altres.

L'endemà, el príncep va demanar perdó a tot el veïnat, i els va dir que havia après la lliçó de ser amable i amable amb la gent. Els vilatans sabien que havia après la lliçó i van acceptar la seva disculpa. Tothom al Regne de la Bondat va viure feliç per sempre. El final.

En Max va estar en profunds pensaments durant un temps.

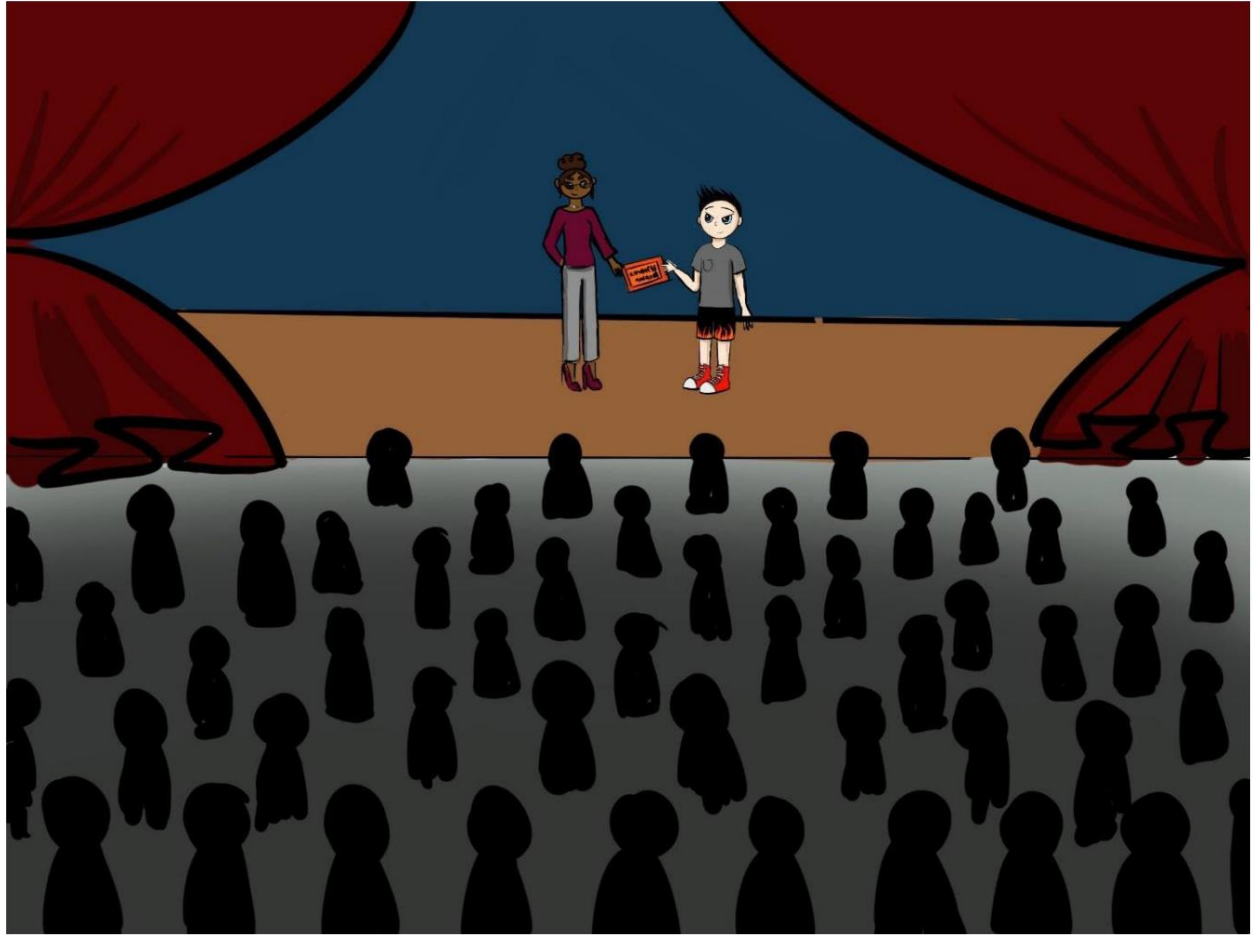
A l'escola, Max va veure la nena asseguda en un banc tota sola.

Es va acostar a ella i li va dir: "Em sap greu pel que he fet. No ho vaig fer sé que vaig fer molt mal a la gent. Espero que em puguis perdonar".

La nena va respondre: "M'alegro que ho entenguis. Es necessita un persona més gran per demanar disculpes. Per cert, em dic Amy".

"Encantat de conèixer-te Amy. Sóc el Max. Vols jugar junts? algun temps?" L'Amy va riure. "Segur. Això seria fantàstic. Adéu, Max!"

"Adéu, Amy!"

Des d'aquell dia, en Max sempre recordava la història i segur que sempre seria amable amb els altres. Va ajudar els altres quan ho necessitaven i mai més va burlar d'una altra persona. Tots estaven contents que deixés d'assetjar. Aquell mes a l'escola, va ser seleccionat per al "Premi a la bondat".

*****EL FINAL*****

Sobre els creadors de Moozie's Magic of Kindness:

Shweta Bala tenia 10 anys el 2020 quan va escriure "Moozie's Magic of Kindness" i una estudiant de 5è d'una escola en línia - Laurel Springs School.

Sahana Bala, la germana de Shweta, va il·lustrar la història quan tenia 15 anys i era una estudiant de 9è grau a Lynbrook High School de San Jose, Califòrnia.

Les seves obres d'amabilitat per a Moozie i Children's Kindness Network són:

Històries:

- Mia i Moozie
- La màgia de la bondat de Moozie
- Moozie i el circ

Poema:

- Poema Moozie

Trencaclosques:

- Cerca de paraules Moozie
- Desxifrar les paraules

Pòsters (creats a principis de la pandèmia de Covid):

Moozie diu que porteu una màscara
Moozie es renta les mans

L'aventura de l'orquestra de Moozie®

Descobrint l'amabilitat a través d'un viatge musical

Per Tom Easton (ajut de Farmer Ted i Moozie®)

Il·lustració de Katie Olsen

[pàgina 3]

Ara escoltem la història de com Tiny Tinny Triangle es va unir a l'orquestra BIG de Moozie!

[pàgina 4]

Ara tothom sap que la vaca Moozie és tan amable com pot ser. Cap altra criatura és més amable que ella.

Moozie s'atura a tocar suaument les mosques amb la cua, quan l'instrument més nou de l'orquestra arriba a la porta del graner.

[pàgina 5]

I Moozie diu: "Hola, petit. Com et dius?"

"El meu nom és Tiny Tinny Triangle, però tothom em diu TT", diu TT a Moozie.

[pàgina 6]

"Perquè estàs aquí?" pregunta en Moozie.

TT diu: "Estic aquí per unir-me a l'orquestra BIG, però tinc por".

"Per què tens por?" pregunta en Moozie.

TT diu: "Perquè sóc petit; més petit que tots els altres instruments. sóc nou. No conec cap dels altres instruments. I no sé quin so faré quan toco música!"

Moozie diu: "Bé, el meu nou petit amic, conec tots els instruments i us els presentaré.

Estarem encantats d'ajudar-te a trobar el teu so. Anem a la secció de cordes!"

[pàgina 7]

Mentre Moozie assenyala un violoncel, li diu a TT que Charley Cello és un dels membres més antics de l'orquestra.

TT no espera a escoltar què més ha de dir en Moozie, només corre cap al violoncel i diu: "Sóc Tinny Triangle. Em pots ajudar a trobar el meu so?"

[pàgina 8]

"Deixa'm sol. Estic practicant. Sóc massa important i ocupat per ajudar persones com tu. Vés a veure un dels violins; tenen cordes més curtes i els agraden les coses petites. Potser fins i tot els agradaria", va grunyir Charley Cello.

[pàgina 9]

TT torna a Moozie i diu: "No era molt agradable".

"TT, no tots els instruments de corda són com Charley Cello", diu Moozie.

[pàgina 10]

De sobte, en Baxter Bass crida: "Ei home, no et preocupis, sigues genial! No tots som així noi! Tots ens portem bé! Bé, almenys aquí a Bassland ens portem tots bé!"

[pàgina 11]

I Viola Viola afegeix: "TT, si us plau, no jutgis tots els instruments de corda pel primer que trobis. Tanmateix, Charley va dir que hauríeu de parlar amb els violins. Juguen alt i ràpid i són un grup bon i amable".

[pàgina 12]

Així que Moozie i TT es dirigeixen a trobar-se amb Loretta Violin, i Moozie diu: "Hola, Loretta. Aquest és el meu nou amic i aquest és el seu primer assaig, però no troba el seu so".

"No tens cap so? Per què recordo quan no tenia cap so. Però després vaig trobar el secret del meu so", diu Loretta Violin.

TT pregunta: "El secret del teu so?"

"Sí, per a mi el secret era el meu arc. Aquí, prova-ho; l'arc fa saltar la música directament des de dins teu!"

[pàgina 13]

Així que TT agafa l'arc i comença a moure'l pel seu costat dret, però sense so. TT torna l'arc a Loretta i diu: "Gràcies, senyora Violí. No crec que l'arc sigui el secret del meu so".

"TT, no et preocupis. Trobaràs el teu so. I saps què? Ara tu i jo som amics. Tan bon punt trobis el teu so, pots tornar i jugar amb nosaltres en qualsevol moment. Moozie, per què no portes TT als vents de fusta; Estic segur que estaran molt contents d'ajudar-te".

[pàgina 14]

Quan es giren per marxar, Moozie diu a TT: "Et sents millor ara?"

"Sí, ho faig. Loretta i els seus amics van ser simpàtics i amables amb mi, fins i tot el gran baix era agradable. Em van agradar tots", diu TT.

[pàgina 15]

Moozie assenyala el primer clarinet de la cadira, indicant a TT que vagi a presentar-se. I TT diu: "Perdoneu, senyora. Em dic Tiny Tiny Triangle. Estic buscant el meu so. Em pots ajudar?"

[pàgina 16]

Reeda Clarinet diu: "Tens una mica de nervi! Ets un triangle. Pertanyeu a la part posterior de l'orquestra.

Saps per què posen triangles a la part posterior de l'orquestra? Perquè no ets important! Deixa'm sol. Ves a posar-te al teu lloc; a la fila de darrere!"

[pàgina 17]

Sentint-se rebutjat, TT torna a caminar cap a Moozie, i Moozie diu: "Vinga, petit amic. Vull que conegueu un trio de vent-fusta: Billie Jo Piccolo, Olivia Oboe i Hobson Bassoon. Crec que et poden ajudar a trobar el teu so.

[pàgina 18]

Junts caminen i Moozie diu: "Aquest és el meu amic, TT. És nou a l'orquestra i necessita trobar el seu so".

Billie Jo Piccolo fa un xiulet ràpid: "Ei, noi! Només vaig trigar 10 segons a trobar el meu so. Creus que pots batre aquest rècord?"

[pàgina 19]

L'Olivía Oboe diu amb calma: "No t'importi Billie Jo, TT. Així que busques el teu so? Bé, cadascú tenim el nostre propi so molt dins nostre. Les canyes són el secret per a la majoria de nosaltres en aquesta secció. Aquí, TT, prova la meua canya. Potser aquest és el secret del teu so".

I Hobson Bassoon afegeix: "Sí, això sempre funciona per a mi! Les canyes fan vibrar i cobrar vida tot el món. Endavant i prova-ho és fàcil! Dóna-li un cop!"

[pàgina 20]

TT agafa la canya, se la posa a la boca i bufa. (So bufant) Però, no hi ha so. Així que TT dóna el torna a la senyora Oboe i li diu: "Gràcies, senyora Oboe, és molt amable. La canya no és el secret. La canya funciona molt bé per a tu, però simplement no em funciona."

"Trobareu el vostre so, sé que ho trobareu. Aquí tens una idea. Ets de metall! Per què no proveu la secció de metalls tu i Moozie? Estan al nostre costat!"

[pàgina 21]

Mentre TT camina i mira les banyes brillants, les trompetes i els trombons,

[pàgina 22]

Accidentalment xoca amb un instrument molt gran. TT havia tocat amb el mató de l'orquestra, Max Tuba.

Max Tuba grunyeix: "Vigileu on aneu, petit grinyol! Surt d'aquí abans que et faci volar fora d'aquí!"

[pàgina 23]

I Moozie diu: "Max Tuba, això no va ser amable. No volia fer cap mal; va ser un accident. Aquest és el seu primer dia i està buscant el seu so".

Quan la pell de llautó brillant d'en Max Tuba es torna vermella per la vergonya, murmura i gemega i s'aclareix la gola i diu: "Ahhh, ho sento. No pensava en ningú més que en mi. Ei! Potser aquest trombó lliscant i lliscant us pot ajudar a trobar el vostre so".

[pàgina 24]

Bé, recordant que Moozie diu que sempre sigui amable, TT es posa dret i li diu a Max Tuba:

"Gràcies per aquest suggeriment, senyor Tuba. Ets molt gran i brillant. Aniré a veure el trombó i li preguntaré si em pot ajudar a trobar el meu so".

Gruff Max Tuba es va suavitzar i va dir: "És un plaer. Molta sort, nen, i benvingut a l'orquestra".

[pàgina 25]

Moozie pregunta a TT: "T'has adonat com la teua amabilitat va ajudar a canviar la melodia de Max?"

[pàgina 26]

Just aleshores Ramon Trombone diu: "Ei, company, llisca per aquí. Sóc en Ramon. Tota la secció de llautó no té carn de vedella amb tu.

Aleshores l'Ava Horn diu: "Estàs buscant el teu so? El secret del nostre so és molt aire i una embocadura. Escolta..."

[pàgina 27]

"Sóc Donald Trumpet, sé molt de tot! Ramon, dóna la teva boca a TT! Potser és el secret del seu so. Tot el que has de fer és fer sonar els llavis i bufar molt fort".

[pàgina 28]

Així que TT agafa l'embocadura i bufa i cops i cops. Però no hi ha so. Decebut, TT torna l'embocadura a Ramon Trombó i li diu: "Gràcies, Ramon, però l'embocadura no em funciona. Funciona molt bé per a tu i els teus amics de llautó brillant. Tots soneu molt bé! Em fa orgullós de ser brillant i en aquesta orquestra".

[pàgina 29]

Quan marxen, Moozie diu a TT: "Estic molt orgullós de tu per haver-te esforçat tant amb l'embocadura i per ser amable amb en Ramon i amb tots els instruments de metall. La teva amabilitat fa que els altres se sentin bé".

"Ser amable també em fa sentir bé", diu TT. Tot i que TT se sent bé amb la seva amabilitat envers els altres instruments, encara està ansiós per trobar el seu so.

[pàgina 30]

Ell diu: "Moozie, hem estat a les cordes. Hem estat als vents de fusta. Hem estat a la secció de metalls".

[pàgina 31]

"On més podem buscar el meu so?"

[pàgina 32]

"Ah, ja, hi ha un lloc on no hem estat. Per què no he pensat en això abans? És on guarden la meva campana de vaca. Anem a la secció de percussió".

[pàgina 33]

Aleshores escolten Jack Timpani cridar: "TT Triangle, torna aquí home. Benvinguts a la fila de darrere on la majoria de nosaltres ens aixequem i ens movem mentre fem música. He sentit parlar de tu. La paraula és que ets el nou instrument de percussió que busca el teu so. Has vingut al lloc correcte; Aquí es parla de percussió. Escolta els meus amics. Tinc una idea, per què no passes per veure el meu millor amic, Cadence. Hola, Cadence! Vull que coneguis el nou triangle calent. És una ànima amable, i carregada de talent; ajuda'l a passar a l'acció!"

[pàgina 34]

Moozie i TT van a conèixer la Cadence Snare-Drum, de la famosa família Drum. Cadence els dóna la benvinguda dient:

"Hola, TT, sóc Cadence. He tocat en grans bandes, bandes petites, bandes de música i bandes de rock. Escolteu el ritme dels meus amics i de mi".

Sorprès per tots els sons de Cadence i els seus amics, TT diu: "WOW!"

El tambor de la caixa de cadència diu: "Sí, TT, i saps que molts d'aquests sons els fan "notes genials" com tu?"

Aleshores, Cadence assenyala un petit batedor que hi ha a prop i diu: "Mira-ho, TT; podria ser el secret del teu so".

[pàgina 35]

Recollint la batedora, TT diu: **"L'he trobat. He trobat el meu so!"**

Moozie va mugir feliç perquè la seva amiga havia trobat el que havia estat buscant... el secret del seu so. TT ja no tenia por.

[pàgina 36]

Les diferents seccions de l'orquestra han estat ocupades practicant les seves pròpies parts, però a veure què passa quan ajuntem tots!

[pàgina 37]

Moozie vol que recordis, quan ets amable, et sents bé, la persona amb qui ets amable se sent bé... i tothom que vegi el teu acte d'amabilitat també se sent bé.

Ja veus, ser amable ens ajuda a tocar tots junts i a fer música bonica... per molt diferents que siguem!